

РЕШЕНИЕ

№ 1320

гр. София, 28.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Елеонора Попова**

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11153** по описа за **2023** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Председателя на ДА „Държавен резерв и военновременни запаси“ срещу Решение № 3979/22.08.2023 г. постановено по НАХД № 6193/2023 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 147- ми състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 633/28.03.2023 г., с което на търговско дружество „Каучук“ АД е наложена имуществена санкция в размер по 1000 /хиляда/лева, на осн. чл.8, ал.2, т. 15 и чл.60, ал.1 от ЗЗНН за извършено нарушение на чл.4, ал.1 ЗЗНН.

В касационната жалба са развити доводи за незаконосъобразност на атакувания съдебен акт, постановен при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди, че неправилно съдът е приел, че АУАН, въз основа на който е издадено оспорваното НП, е издаден след изтичане на предвидената в чл. 34, ал. 1, изр. 2, пр. 1 от ЗАНН давност. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени обжалвания съдебен акт и да постанови друго, с което да потвърди издаденото наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, се представлява от юрк. А., който поддържа жалбата. Претендира се присъждане на юрисконсултско

възнаграждение.

Ответникът – Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“, редовно призван, се представлява от адв. Г., която оспорва жалбата като неоснователна и недоказана.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, VI касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Въззивният съд, въз основа на събраните по делото доказателства установил от фактическа страна, че във връзка с осъществения от „Каучук“ АД през 2021 г. внос на битум дружеството е задължено лице по смисъла на чл.23, ал.2 от ЗЗНН, във връзка с т. 11 на § 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗНН. Със Заповед № РД-10-8/16.01.2023 на Председателя на ДАДРВВЗ е разпоредено извършване на обобщаваща проверка на всички задължени за периода 01.07.2022г.- 30.06.2023г. лица по ЗЗНН, за изпълнението на задълженията им за подаване на справки- декларации в срок до 15- то число на месеците от август 2022г. до януари 2023 г., съдържащи съгласно регламентирана в чл.4, ал.1 от ЗЗНН и утвърдения образец, информация за месеците от юли 2022 г. до декември 2022 г. Проверката била извършена по документи на място в ЦУ на ДА Д. от служители на ДА Д., упълномощени да осъществяват контролни функции по ЗЗНН със Заповед № РД-10-158/27.06.2022г. на председателя на ДА Д., съгласно чл.55, ал.4 от ЗЗНН. При извършената проверка на „КАУЧУК“ АД било установено, че дружеството не е подало в ЦУ на ДА Д., в законоустановения срок до 15 август 2022 г. справка декларация по образец с информация за предходния календарен месец юли 2022 г., с което задълженото лице „КАУЧУК“ АД нарушило чл.4, ал. 1 от ЗЗНН и възпрепятствало изпълнението на функцията на ДА Д.. Резултатите били обективирани в КП №417/23.01.2023г с гореописаните констатации. Съставен бил АУАН № 633/07.02.2023 г., за нарушение с правна квалификация по чл.4, ал.1 от ЗЗНН, извършено на 16 август 2022 г., изразяващо се в неподаване на справка- декларация до 15 август 2022г. с информация за месец юли 2022 г. Предвид горното било издадено и процесното НП № 633/28.03.2023 г., с което на основание чл.8, ал.2, т.15 и чл.60, ал.1 от ЗЗНН за нарушение по чл.4, ал.1 от ЗЗНН на дружеството била наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв.

Анализирайки събраните в хода на съдебното производство писмени доказателства и гласни доказателствени средства въззивният съд приел за установена описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка, неоспорена от страните. От правна страна СРС е приел, че юридическото лице е осъществило състава на нарушение по чл.4, ал.1 от ЗЗНН. За да отмени обжалването пред СРС наказателно постановление, съдът е намерил, че АУАН е съставен извън рамките на 3- месечния давностен срок по чл.34, ал. 1, изр. 2, пр. 1 от ЗАНН.

Така постановеното решение е неправилно.

Настоящата съдебна инстанция не споделя извода на въззивния съд, че при издаването на АУАН и НП са допуснати съществени процесуални нарушения.

Както акта за установяване на административно нарушение, така и издаденото въз основа на него наказателно постановление съдържат изискуемите реквизити по чл.42 и чл.57, ал.1 ЗАНН. В АУАН и в НП пълно и точно е описано нарушението, датата на извършването, както и обстоятелствата, при които е осъществено. Изрично е изведена датата на нарушението– същото е извършено чрез бездействие – декларацията следвало да бъде представена в ДА Д. за месец юли до 15.08.2022 г., като денят, следващ конкретния краен срок, а именно 16.08.2022 г. е датата на извършване на нарушението.

Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, така че това да възпрепятства наказаното лице да упражни правото си на възражение и жалба. Издадени са от компетентни органи, съгласно представените по делото доказателства. Относно незпазване на срока по чл.34 ЗАНН, настоящият съдебен състав не споделя мотивите на СРС, в частта, в която е прието, че не е спазен 3 – месечният срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН.

Разпоредбата на чл. 34, ал. 1, изречение 2, предложение 1 ЗАНН постановява, че административнонаказателно производство не се образува, ако не е съставен акт за установяване на административно нарушение в продължение на три месеца от откриване на нарушителя. Съгласно Тълкувателно решение № 48 от 28.12.1981 г. по тълкувателно дело № 48/1981 г. на Общото събрание на Наказателна колегия на Върховния съд този тримесечен срок започва да тече от деня, в който органът, овластен по закон да състави акта, е узнал за нарушението. Неговото бездействие повече от три месеца от откриването на нарушението изключва отговорността на нарушителя и е пречка за съставяне на акта. Видно от мотивите към Тълкувателно решение № 4 от 29.03.2021 г. по т. д. № 3/2019 г., ОСС на ВАС I и II колегия, моментът на преценка на обстоятелствата– има ли данни за извършено административно нарушение и кой е неговият автор, е обективен и това е момент, регламентиран от законодателя в чл. 34, ал. 1 ЗАНН. Административнонаказателното преследване се изключва по давност, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя, а не от момента, в който е съществувала възможност той да бъде открит, или пък от момента, в който горестоящ в йерархията на администрацията орган е счел, че е налице осъществено нарушение от точно определен нарушител. По смисъла на чл. 34, ал. 1 ЗАНН откриване на нарушителя значи установяване и индивидуализиране на физическото, респ. на юридическото лице, което е отговорно за противоправното деяние, осъществяващо състав на административно нарушение, а не съществуването на възможност това да бъде сторено или фактическото намиране на лицето или осъществяването на контакт между нарушителя и актосъставителя (съответно -административнонаказващия орган) или произнасянето на горестоящ или контролен орган, дали е осъществен състав на административно нарушение и кой е правният субект, отговорен за деянието.

В случая нарушението е станало известно на проверяващите органи на 23.01.2023 г., когато е извършена проверката, при която контролните органи са установили, че конкретен задължен по закона субект- дружеството „Каучук“ АД не е подало в ЦУ на ДА Д., в законоустановения срок до 15 август 2022 г. справка- декларация по образец

с информация за предходния календарен месец юли 2022 г. Именно това е първата дата, на която в ДА „Д.“ е била налична необходимата информация, разкриваща автора на конкретното индивидуализирано нарушение. Ето защо и доколкото АУАН е съставен на 07.02.2023 г., същият е издаден в рамките на 3- месечния срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН.

По същество, съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 1 ЗЗНН задължените лица изготвят и представят в ДАДРВВЗ ежемесечно до 15-то число справка-декларация по образец за предходния календарен месец с информация за:

-1. Нивото, състоянието и местата за съхраняване на определените им запаси за извънредни ситуации, създадени и съхранявани от тях, както на територията на страната, така и на територията на други ДЧ ЕС;

-2. В. и количествата търговски и оперативни запаси, поддържани от тях през предходния календарен месец на територията на страната;

-3. Количествата енергийни продукти по приложение А, глава 3.4 от Регламент /ЕО/ №1099/2008 и тежки горива, които през предходния календарен месец са: а/внесени при режим на внос; б/доставени на територията на страната от вътрешнообщностни пристигания; в/произведени на територията на страната.

В случая видно от доказателствата по делото за ответника по касация е възникнало задължението по чл. 4, ал.1 ЗЗНН в срок до 15.08.2022 г. да подаде в ДА Д. справка- декларация по образец, съдържаща изискуемата по чл.4, ал.1 от ЗЗНН информация. С изтичането на предвидения в закона срок и бездействието- неподаване на справка-декларация по чл. 4, ал.1 от ЗЗНН нарушението се смята за довършено.

Неоснователно е възражението на ответника, че не е бил запознат с Разпореждане № Р-12-123/27.04.2022 г., тъй като към преписката са представени доказателства за връчването му на 09.05.2022 г., като в разписка на куриерска фирма „ТИП ТОП КУРИЕР“ АД за пратка с товарителница № 24529552 като получател е отбелязано лицето Д. М. срещу подпис, който не е оспорен. Разпореждането е изпратено и по електронен път на електронната поща на дружеството– [електронна поща] на 23.02.2023 г. в 15:13ч., видно от приложена разпечатка от ел. поща на ДА Д.. В Становище изготвено от М. Л. – държавен експерт в отдел „Горива и масла“ е отразено, че дружеството е подало справка-декларация по чл. 4, ал. 1 от ЗЗНН за месец септември 2022 г., като това твърдение се подкрепя и от изложеното във ВЖ подадена от дружеството. Противно на твърдяното и предвид месеца на подаване на декларацията, дружеството като задължено лице, не я е подало незабавно след узнаването.

Предвид изложеното, касационният състав намира, че „Каучук“ АД е осъществило от обективна страна състава на нарушението, за което правилно и законосъобразно е ангажирана безвиновната административнонаказателната отговорност на същото юридическото лице.

Приемайки обаче, че АУАН е съставен извън рамките на 3- месечния давностен срок по чл.34, ал. 1, изр. 2, пр. 1 от ЗАНН, СРС, при правилно установената фактическа страна и правни изводи по същество на доказаното административно нарушение е постановил неправилен съдебен акт.

Изложеното налага да се отмени решението на СРС и се постанови друго по същество, с което да се потвърди изцяло процесното НП. При установеното по безспорен начин административно нарушение, касационен състав намира, че наложената глоба е в законово определения размер. Нарушението е доказано,

приложената санкция е в съобразен размер и няма основание за изменението ѝ. Не са налице и условията за приложение на чл.28 от ЗАНН.

При този изход на спора, на касатора се дължи юрк.възнаграждение за двете инстанции– за всяка в минимален размер от 80лв. по чл. 27е от НЗПП вр.чл. 63д ал.4 от ЗАНН, или общо 160лв.

Мотивиран тези съображения и на основание чл. 221 ал.2 и чл. 222 ал.1 от АПК, Административен съд София- град, VI-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение 3979/22.08.2023 г., постановено по НАХД № 6193/2023 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 147-ми състав, като ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 633/28.03.2023 г. на Председателя на ДА „Държавен резерв и военновременни запаси“, с което на „Каучук“ АД е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв. на основание чл.8, ал.2, т. 15 и чл.60, ал.1 от ЗЗНН за извършено нарушение на чл.4, ал.1 ЗЗНН.

ОСЪЖДА „Каучук“ АД да заплати на ДА „Държавен резерв и военновременни запаси“ сумата от 160 лева, представляваща разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение за двете инстанции.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.